

BRAINSTORMCLIMAX

Komisch toneelspel

door

Anna Bublos

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **Brainstormclimax** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **Anna Bublos** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Merel

Rosa

Sandra

Nick

Wim

DECOR:

Het speelt zich af naast een tennisveld waar een bank staat.

Men hoort wat slagen van een racket tegen een bal en wat geluiden van vogels. Rosa komt op met een racket in haar hand. Ze heeft een tennistenue aan of andere sportieve kleding. Ze drinkt wat uit een flesje. Zodra ze Merel in het vizier krijgt gaat ze meteen languit op de bank liggen en doet alsof ze helemaal uitgevloerd is. Merel komt op, ze draagt een joggingbroek en een T-shirt, ze heeft een tennisracket in haar hand en een rugtas, wil Rosa gewoon voorbij lopen.

ROSA: Hé Merel!

MEREL: (*schrikt, staat even stil*) O... eh, hoi. (*loopt weer door*)

ROSA: Je zal het niet geloven, maar ik ben helemaal opgebrand.

MEREL: Dat kan je wel eens zo hebben, hè.

ROSA: Wil jij niet weten waarom?

MEREL: (*staat even stil*) Waarom zou ik? (*wil weer verder lopen*)

ROSA: Ik wil het eigenlijk wel delen met jou.

MEREL: (*staat weer stil*) O, slecht geslapen zeker.

ROSA: Meer dan dat.

MEREL: Houwen zo. (*wil weer verder lopen*)

ROSA: Ik ben weer eens verliefd op een heel leuke knul.

MEREL: (*staat stil*) Maar dan moet je toch barsten van de energie.

ROSA: Het kost alleen maar energie.

MEREL: Het is maar net hoe je het invult.

ROSA: Het is wel een prettige energie, maar doodvermoeiend.

MEREL: O... dus je hebt hem al begriip ik.

ROSA: (*zucht*) Jèp! En ik kan je wel vertellen dat het me sloopt, hoor, dat verliefd zijn.

MEREL: Het kan je leven verrijken.

ROSA: Ja, vooral als je diegene hebt die je graag zou willen.

MEREL: Ja, dat lijkt mij logisch.

ROSA: Het is dubbelop, dit kan niet meer stuk.

MEREL: Ik ben heel blij voor je. (*wil weer verder lopen*)

ROSA: Nou, dat weet ik zo net nog niet.

MEREL: (*staat stil*) O, en wat voor conclusie mag ik daaruit trekken?

ROSA: Dat je er maar niet aan moet beginnen en nooit met hem.

MEREL: Met hem? Was ik dat van plan dan?

ROSA: Het zou kunnen.

MEREL: O!

ROSA: Ik weet het eigenlijk wel zeker.

MEREL: O... dus ik schijn hem te kennen.

ROSA: Jij kent toch iedereen?

MEREL: Overdrijven is ook een vak.

ROSA: Hem ken je in ieder geval en je wil hem best hebben.
MEREL: Dan weet je tot nu toe meer dan ik.
ROSA: Daar durf ik een wedje om te maken.
MEREL: Dat is dan een erg leuke verassing.
ROSA: Maar helaas, nu heb ik hem en ik weet niet of jij dat leuk vindt.
MEREL: O, nou zolang jij mij niet vertelt wie het is, kan ik me daar ook niet druk om maken. Ik doe niet zo moeilijk, *(gaat af)*
ROSA: Wil je echt niet weten wie het is?
MEREL: *(is af)* Wat niet weet wat niet deert, hè.
ROSA: *(roept)* Het deert jou vast.
MEREL: *(komt terug)* Jij schijnt er nogal plezier aan te beleven om mensen tot het uiterste te drijven, hè. Nou, kom maar op dan. Ik kan wel wat hebben, hoor. Ik sta mijn mannetje.
ROSA: Weet je het zeker?
MEREL: Wat wil je nu eigenlijk? Trouwens, als ik het niet van jou hoor dan hoor ik het hier vast wel van een ander.
ROSA: Dat kan niet, want niemand weet het nog.
MEREL: Goh, hoe is dat nu mogelijk.
ROSA: Jij bent de eerste.
MEREL: Blij om te horen.
ROSA: Blij? Ik weet eigenlijk wel zeker dat je hier niet blij mee bent.
MEREL: Als niemand het weet, waarom moet ik het dan weten?
ROSA: Voor het geval dat je heel veel moeite voor hem doet.
MEREL: O, nou, dan wens ik je nog een leuke dag toe en dat je er maar lang van mag genieten, dag. *(wil weer weggaan maar er rolt een tennisbal haar kant op, ze pakt hem en ruikt er aan, ze geniet van de geur)*
ROSA: *(ze laat haar even gaan)* Eén keer raden.
MEREL: *(fel)* Hoe kan ik dat nu raden? *(ze stopt de bal in haar rugtas)* Ik weet echt niet wat je in je privéleven uitspookt. Dus laat maar. Wij kennen elkaar toch alleen maar van hier, dus wat gaat mij het eigenlijk aan. *(gaat af)*
ROSA: *(gaat rechtop zitten en roept)* Je bent alleen beetje lauw!
MEREL: *(komt weer op)* Een beetje lauw, hoe dat zo?
ROSA: Wat je net al zei.
MEREL: *(denkt even na)* Aha, hij is dus van hier.
ROSA: Iets warmer.
MEREL: O.
ROSA: Nog warmer.
MEREL: Jij weet nog steeds meer dan ik.
ROSA: Al aardig heet.

MEREL: Ik heb nauwelijks iets gezegd. Jij gaat wel heel erg snel, zeg.

ROSA: Er zijn nog wat mogelijkheden. Je hebt je nog niet verbrand.

MEREL: Ik schijn hem dus ook leuk te vinden?

ROSA: Jèp!

MEREL: *(ruikt nog even aan de bal)* Ik vind hier maar eentje leuk.

ROSA: Bloedheet.

MEREL: Bloedheet?

ROSA: Ja!

MEREL: Dat meen je niet.

ROSA: Ja, dat meen ik wel.

MEREL: Toch niet eh...?

ROSA: Nu gaat het mis, je vingers hangen er al tegen aan.

MEREL: Waarvoor ik altijd die ballen...

ROSA: Je staat in de hens.

MEREL: *(teleurgesteld)* Nee!

ROSA: Voel je het, je fikt!

MEREL: Die leuke man?

ROSA: Al aardig verbrand.

MEREL: Met het snorretje.

ROSA: Je begint te bladderen.

MEREL: Die zo verlegen is.

ROSA: De vellen hangen er al bij.

MEREL: Het is niet waar.

ROSA: Verkoold.

MEREL: Met die mooie glimlach.

ROSA: As!

MEREL: Nick!

ROSA: Uitgestrooid.

MEREL: Nee!

ROSA: In zee! Blub, blub, blub!

MEREL: Toch niet Nick?

ROSA: Jèp!

MEREL: NEE! *(even is het stil. Ze kijkt haar vol ongeloof aan)* Dus...
dus jij gaat met die Nick van hier?

ROSA: Ja... jammer, hè?

MEREL: *(in zich zelf)* Niet voor jou.

ROSA: Jij hebt pech.

MEREL: *(teleurgesteld)* Heb ik daar zo mijn best voor zitten doen. *(er rolt weer een tennisbal op, deze schopt ze in een keer weg)*

ROSA: Zo zie je, hè, er zijn altijd meer kapers op de kust.

MEREL: Ik wist helemaal niet dat jij een oogje op hem had.

ROSA: Nu dus wel. Helaas.

MEREL: *(voor zich uit)* Was al die moeite dan voor niks.

ROSA: Kun je nagaan, en ik heb zelfs geen enkele bal voor hem hoeven te rapen.

MEREL: Ohhh! Maar hoe kan dat nu? Ik heb van jullie avances niets gemerkt.

ROSA: Stille wateren, hè.

MEREL: Hij of jij.

ROSA: Allebei.

MEREL: Ja, ja, een waterval is op jou meer van toepassing, *(draait zich met haar rug naar haar toe)*

ROSA: Het is maar net hoe je het wil zien, hè.

MEREL: *(even is het stil)* Dus... dus jij beweert dat hij je sloopt.

ROSA: Hij is niet mis nee.

MEREL: Ik kan me dat van hem niet voorstellen. Hij is de rust zelve.

ROSA: Ach, liefde maakt blind, hè. Eh... ik bedoel, dat je helemaal niets van onze avances hebt kunnen merken, we houden het een beetje geheim, hè. Hier spelen we stommetje.

MEREL: *(draait zich weer naar haar toe)* Ja, ja... jouw naam is haas en je weet nergens van.

ROSA: Nou, dat ook weer niet.

MEREL: Maar ik kan je verzekeren dat als je verliefd bent, je het niet onder stoelen of banken kan schuiven.

ROSA: Zég, die ballen heb je dus helemaal voor niets geraapt. Dan ben je moe geworden voor niks. Jammer, hè. *(Merel ingehouden woede, ze balt haar vuisten)*

ROSA: En ik ben moe geworden van iets héél anders, weet je dat. Maar gisteren was het net een vakantiedag, hoor. We hebben gezond, gezwommen, geluierd, gesaunaad, gegeten en gevreeën.

MEREL: *(gepikeerd)* Alweer!

ROSA: Alweer?

MEREL: Vorige keer flikte je mij hetzelfde met Paul.

ROSA: Ja lekker, hoor, dat zonnen... *(er rolt weer een tennisbal op, ze pakt deze en ruikt er aan en houdt hem verleidelijk tegen haar wang)* Tja... als je elkaar begeert, dan doe je alleen maar leuke dingen, *(gaat met de tennisbal langzaam over haar borsten)* Ach, ze vallen op je of niet, hè.

MEREL: Ohhh! Jij pikt ze gewoon in. *(ze wil Rosa een klap geven met haar Racket)*

ROSA: *(gooit haar de bal toe)* Neem deze maar!

MEREL: *(slaat de bal hard terug)* Hoe lang ga je al met hem?

ROSA: Ik heb al zo 'n anderhalve week een relatie met hem.

MEREL: *(kwaad)* Poeh, dat noem jij nu al een relatie.

ROSA: Jèp!

MEREL: Dat ik daar helemaal niks van heb gemerkt. Ongelofelijk.

ROSA: Ik zei toch, dat we het geheim hielden.

MEREL: Maar nu niet meer!

ROSA: Goh, ik realiseer me ineens dat we onze ruzie niet hebben uitgesproken.

MEREL: Ruzie, nu al.

ROSA: Ja! Maar we hebben daarna wel meteen gevreeën.

MEREL: Ja, ja.

ROSA: Het kan soms opluchten.

MEREL: Ik vind Nick helemaal geen type om ruzie mee te krijgen.

ROSA: Maar wel om mee te vrijen?

MEREL: Dat jullie überhaupt al ruzie hebben, dat is snel zeg.

ROSA: Zou ik dan niet de juiste voor hem zijn?

MEREL: Dat weet ik wel zeker.

ROSA: *(even is het stil)* Nick is een felle donder, weet je dat?

MEREL: Ha! Nick, een felle donder? Laat me niet lachen. Hij is juist de meest zachtaardige en het minst extroverte machofiguur van de hele tennisbaan. Wat zeg ik, van het dorp. *(pakt een tennisbal uit haar rugtas)*

ROSA: Hij woont hier niet eens in de buurt.

MEREL: Van een ander dorp dan. Je hebt toch wel de goede voor je, hè? *(gaat pal voor haar staan)*

ROSA: Nou... eh, nee, ik bedoel ja, ik weet het eigenlijk wel zeker.

MEREL: *(dreigt met de bal)* Wat is het nu, wel of niet? Je hebt het toch wel over die mooie, rustige jongen van hier met het kleine snorretje en die lieve glimlach?

ROSA: Ja, je hebt hem toch al geraden. Ik heb met hem zelfs, als ik het goed heb tenminste, zo'n zes keer ruzie gehad... geloof ik.

MEREL: Zes keer! *(loopt van haar weg)* En je gaat pas anderhalve week met hem.

ROSA: Ik ken hem eigenlijk al veel langer, hoor. Ik had je toch een keer verteld dat hij bij mij op de afdeling werkt?

MEREL: Niet tegen mij.

ROSA: O, nou dan heb je dat zeker gemist.

MEREL: Ik weet alleen dat hij hier tennist, tennist en tennist... en lief glimlacht, meer niet. *(zucht)*

ROSA: O, dan heb ik het waarschijnlijk aan mijn zus verteld.

MEREL: Fijn. *(even is het stil, dan gaat ze met een racket de bal venijnig op de grond stuiteren, Rosa glimlacht gemeen haar kant uit)* Doen jullie het wel eens op het werk?

ROSA: Zo, jij durft wel een heel persoonlijke vraag te stellen.

MEREL: EN? *(dreigt weer met de bal)*

ROSA: O, nou zeg, als we de kans krijgen wel, natuurlijk.

MEREL: Belachelijk! *(gooit de bal tegen haar aan)*

ROSA: AU! Maar jij wil het toch weten, *(ze staat op om de bal te pakken, maar Merel kaapt hem voor haar neus weg)*

MEREL: Ja, ik wil het ook weten, maar Nick is daar volgens mij veel te bescheiden voor.

ROSA: *(loopt terug naar het bankje)* Nou, zo bescheiden is hij nu ook weer niet.

MEREL: O nee? *(geeft haar een zet, zodat ze weer op het bankje terecht komt)* Hij was wel bescheiden, maar sinds hij dus met jou gaat schijnbaar niet meer.

ROSA: Wat weet jij eigenlijk van hem. Je hebt nog geen eens wat met hem gehad. *(Merel loopt om het bankje heen en gaat achter haar staan)*

De volgende aanwijzingen die bij Merel tussen haakjes staan aangegeven over de handelingen die ze doet ten aanzien van Rosa, zouden eventueel belicht kunnen worden met een discoachtig knipperlicht. Daarmee geeft men haar gedachtegang weer.

ROSA: Jij raapt toch alleen maar zijn ballen, *(knipperlicht aan, andere spots uit)*

MEREL: *(ze timmert in het luchtledige met haar racket op Rosa's hoofd. Spots weer aan, knipperlicht uit)*

MEREL: Kan jij op je werk je kop er nog wel bij houden met Nick op je lip?

ROSA: O jawel, *(staat op)* Wil je soms ook weten waar we het precies doen?

MEREL: Ik weet die plekjes heus wel te verzinnen, hoor.

ROSA: Maar ik verzin ze niet, ik spreek de waarheid, *(knipperlicht aan, spots uit. Merel daarop volgend doet ze alsof ze Rosa op de grond met haar handen aan het wurgen is. Knipperlicht uit, spots aan)*

ROSA: *(is weer op gestaan)* Wil je het echt niet weten waar we het precies doen?

MEREL: Je kan het niet laten, hè. *(knipperlicht aan, spots uit)*

MEREL: *(kiept nu de helft van haar rugtas met tennisballen boven het hoofd van Rosa leeg. Knipperlicht uit, spots aan)*

MEREL: *(haar gedachten worden werkelijkheid, ze leegt nu de rest uit haar rugtas boven het hoofd van Rosa)* Lever jij ze maar in.

ROSA: *(alsof haar neus bloed)* En hij heeft een humor, maar alleen als hij bij mij is, hoor.

MEREL: O ja? Ik heb hem anders nog nooit tegen jou zien lachen, weet je dat!

ROSA: Hij heeft ook een heel droge humor, jij ziet hem waarschijnlijk alleen maar glimlachen als hij een match wint.

MEREL: Dat is niet waar, tegen mij glimlacht hij zelfs bij een game en als hij die wint, ook bij een set.

ROSA: *(sarcastisch)* Tegen mij glimlacht hij zelfs buiten het tennisveld, weet je dat.

MEREL: Daar zie ik hem nooit... helaas.

ROSA: *(telt op haar vingers)* Een keer in de kofferbak, een keer in de keuken op het werk, een keer in het magazijn, een keer in het trappenhuis, bij de nooduitgang van de bijenkorf, een keer bij hem in de huiskamer, naast de prullenbak, een keer hier onder de bank, een keer toen het hier gesloten was, naast het net en een keer bij mij in bed. *(gaat weer op het bankje zitten)* O, maar dan heb ik dat wel acht keer meegemaakt zeg. *(knipperlichten aan, spots uit)*

MEREL: *(staat eerst met gebalde vuisten achter haar en daarna doet ze alsof ze een dweil boven Rosa's hoofd uitknijpt en trekt daarbij allerlei rare valse gezichten. Knipperlicht uit spots aan)*

MEREL: Dus je hebt al acht keer... in anderhalve week?

ROSA: Jep!

MEREL: Dat noem jij droge humor? *(pakt een tennisbal van de grond, gooit deze in de lucht en slaat met volle kracht haar racket richting publiek zonder de bal te raken)*

ROSA: Wat vind je ervan hier samen onder de bank, of eh...in de kofferbak. Daar druipt de humor er toch van af. Je wil toch niet zeggen dat het normaal is ruzie in een kofferbak? Dat vind ik nu humor.

MEREL: Ja jij! *(ondertussen heeft ze weer een bal van de grond gepakt en herhaald de vorige handeling)*

ROSA: Ik geniet er met volle teugen van.

MEREL: Het lijkt me anders behoorlijk benauwd, in zo'n... konijnenhok.

ROSA: Konijnenhok? Nou, hij heeft anders best een onwijs gave auto, hoor. Een beetje klein, maar toch...

MEREL: O, zelfs in zijn auto, nóg erger, *(ze schopt nu iedere bal die op de grond ligt, richting Rosa)*

ROSA: *(ze tilt haar benen op om de ballen te mijden)* Tja, in die auto van mij voel ik me net een rolmops. Dus de keus was niet zo

moeilijk. We hebben zijn kofferbak wel open gelaten, hoor. Een beetje frisse lucht is dan wel nodig, hè.

MEREL: Dus iedereen kan daar intens van mee genieten.

ROSA: Hij had zijn garage wel op slot gedaan, we vrijen safe, hè.

MEREL: Knus zeker, zo saampjes in de achterbak.

ROSA: Jèp! (*gaat dan maar op het bankje liggen en telt weer op haar vingers*) Dus een keer vóór in de auto en één keer in de kofferbak.

MEREL: Ook nog, vóór in de auto?

ROSA: Ja en ook nog op de achterbank, en onder een viaduct in het gras.

MEREL: Toe maar, alsof je een emmer leeg gooit.

ROSA: Dat moet ook wel na acht keer.

MEREL: Sorry, dat was ik even vergeten.

ROSA: Dus een keer in de keuken tijdens de afwas, een keer in het magazijn, een keer in het trappenhuis, een keer bij hem in de huiskamer naast de prullenbak, handig voor de papieren zakdoekjes trouwens, een keer hier onder de bank, een keer toen het hier gesloten was naast het net, en een keer bij mij in bed.... o, maar dat is zelfs twaalf keer, weet je dat, of was het nu veertien keer?

MEREL: (*cynisch*) En voorspel, zit er zeker ook nog bij?

ROSA: Eh... ja, ook!

MEREL: Waar halen jullie de energie vandaan, zeg.

ROSA: Hij is echt heel blij met mij.

MEREL: Fijn voor je. (*schopt nog een bal weg*)

ROSA: En ik met hem.

MEREL: Nog fijner.

ROSA: Dus we hebben een voorspel en naspel en een tussenspel.

MEREL: (*venijnig*) Geweldig! Hoe krijg je het voor elkaar?

ROSA: Ach, je bent jong en je wil wat, hè.

MEREL: Niet te geloven.

ROSA: Meer kan ik er echt niet van maken.

MEREL: Meer niet? Ha!

ROSA: Of ik moet nog een moment vergeten zijn... (*komt heel even omhoog*)... o nee, dat heb ik al verteld, (*gaat weer liggen*)

MEREL: (*voor zich uit*) Ik kan het dus wel vergeten.

ROSA: Begrijp je nu waarom ik er hier zo uitgevloerd bij lig.

MEREL: Je had zeker niks beters te doen.

ROSA: Ja toppertje hè. Een beetje doorsmeren en olie verversen moet kunnen niet waar... als je verliefd bent is niks te veel.

MEREL: Heb je nog wel tijd om na te denken?

ROSA: O jawel. Je moet er wel tijd voor vrij kunnen maken, (*gaat rechtop zitten*) Zég, weet je eigenlijk hoe lang ons voorspel is?

MEREL: Valt dat bij jullie nog in te schatten dan?

ROSA: Nee, want eerlijk gezegd weet ik dat ook niet. Ha, ha, ha, ha!

MEREL: (*doet haar na*) Ha, ha, ha, ha! Waarom vraag je dat dan, trut!

ROSA:(*gemeen*) Niet om het één of ander maar jij wil het tenslotte wel weten.

MEREL: Jij wil het anders maar wat graag vertellen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto